

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoPr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313217717
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8313217717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcu: C. Š., T.. XX.XX.XXXX, U. XXX, zast. JUDr. Bernardom Medárom, Dubová 4, Humenné, IČO: 31 990 240, proti žalovanému: MECOM GROUP s.r.o., IČO: 31 735 151, Poľná 4, Humenné, zast. JUDr. Milanom Sedlákom, advokátom AK Olej Sedlák Dudášová Garančovský, Kukučínova 19, Košice, IČO: 31 314 252, o určenie neplatnosti preradenia na inú prácu s prísl. o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11Cpr/4/2013-337 zo dňa 17. apríla 2018 a uzneseniu č.k. 11Cpr/4/2013-380 zo dňa 06.07.2018 a o námietke zaujatosti žalobcu proti sudkyňi Okresného súdu Humenné N.. Z. W., takto jednohlasne

rozhodol:

G. N.. Z. W. T. V. J. N. J. D. F. C. Z. M. D. D. T. B. G. R., C. G..F.. XXCpr/X/XXXX.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 11Cpr/4/2013-380 zo 06.07.2018.

Žalovaný m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom tohto konania je už len konanie o zmenenom nároku v zmysle uznesenia Okresného súdu Humenné, ktoré vyhlásil na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 v tom znení, že žalobca žiadal určiť, že tu nie je právo žalovaného zamestnávať žalobcu na G. H. a prideľovať mu prácu v rozpore s platne uzavretou pracovnou zmluvou uzavretou medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 28.02.2011 na základe neplatného ústneho preradenia žalobcu ku dňu 12.09.2013 na inú prácu, t.j. na G. H. od 12.09.2013 v rozpore s pracovnou zmluvou a v rozpore so Zákoníkom práce. Aj keď pôvodne bol súčasťou tohto žalobného návrhu ku dňu podania žaloby aj nárok na náhradu mzdy, tento nárok vylúčil Okresný súd Humenné rozsudkom na č.l. 214 na samostatné konanie a po podaní odvolania voči tomuto rozsudku ostal tento výrok o vylúčení nároku na náhradu mzdy právoplatný, keďže nebol predmetom odvolania a ani Krajský súd v Prešove uznesením na č.l. 304 o tomto výroku nerozhodoval. Nárok na náhradu mzdy je dnes vylúčený, vedený pod sp. zn. 5Cpr/1/2017 a toto konanie je prerušené do právoplatného skončenia konania, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 11Cpr/4/2013 (č.l. 326).

3. V danom prípade žalobca uplatnil svoj nárok určovacou žalobou, a preto v prvom rade sa súd prvej inštancie musel aj v súlade s uznesením Krajského súdu v Prešove zaoberať tým, či takáto žaloba, ako je podaná, je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa §137 písm. d) CSP, alebo je žalobou o určenie práva podľa § 137 písm. c), v ktorom prípade by súd prvej inštancie mal skúmať aj naliehavosť právneho záujmu na podaní takejto žaloby, pretože jeho nedostatok znamená, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu na vedenie tohto sporu a žaloba by v takomto prípade mala byť zamietnutá. Súd prvej inštancie aj na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 predbežne vyslovil svoj názor, a to v tom zmysle, že považuje preradenie na inú prácu za právnu skutočnosť, a nie za určenie práva. Po tom, čo súd prvej inštancie pripustil zmenu žalobného petitu v zmysle tom, že by okresný súd rozsudkom mal určiť, že tu nie je právo žalovaného zamestnávať žalobcu na G. H. a prideľovať mu prácu, mal súd prvej inštancie za to za to, že týmto novým zmeneným žalobným petitom sa domáha žalobca určenia už niečoho iného a teda toho, že žalovaný nemá právo zamestnávať žalobcu na G. H. a prideľovať mu prácu, kedy je nevyhnutné k opodstatnenosti takejto žaloby skúmať, či je daný naliehavý právny záujem na takéto určenie, alebo nie.

4. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

5. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle citovaného uznesenia musí byť podľa súdu prvej inštancie naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, a to (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné ďalšie súdne konanie, alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná, prípadne i iná žaloba. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu, alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci, vedúce k sporu medzi účastníkmi, ak potrebuje určiť súdom, či tu právny vzťah, alebo právo je, alebo nie je a na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, t.j. odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania, alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa návrhom s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva, alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Určovací návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu, alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je, alebo nie je právny vzťah, alebo právo. Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie návrhu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie v prvom rade skúmal, či je daný naliehavý právny záujem na zmenenej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal toho, že tu nie je právo žalovaného zamestnať žalobcu na G. H. a prideľovať mu prácu v rozpore s platnou uzavretou pracovnou zmluvou a dospel k záveru, že žalobca v danom prípade nepreukázal naliehavý právny záujem na takomto určení a to z toho dôvodu, že takýmto určovacím petitom sa nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a takýto petit nevyplýva ani zo súčasného stavu, ku ktorému by súd prvej inštancie mal vyhlásiť rozsudok, keďže nie je v konaní sporné a tvrdili to obe strany, že žalovaný v súčasnej dobe už u žalovaného nevykonáva žiadnu činnosť. Vykonával ju iba v minulosti a žalovaný mu v súčasnej dobe žiadnu prácu neprideľuje. Naopak, právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalobcovi bola daná výpoveď z pracovného pomeru, nevykonáva pre žalovaného žiadnu prácu a jeho pracovné miesto H. bolo zrušené. Tieto okolnosti budú a sú predmetom skúmania v konaní o neplatnosť výpovede, ktoré je samostatným konaním vedeným na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Cpr/2/2014. Súd prvej inštancie ilustráciou spisov, ale aj z vylúčením oboch strán zistil, že na okresnom súde sa vedie aj ďalšie konanie o náhradu mzdy za konkrétne obdobie a to pod sp. zn. 5Cpr/1/2017 a 11Cpr/1/2014, kde tak isto predbežne bude musieť súd prvej inštancie posúdiť pracovné zaradenie žalobcu ku konkrétnemu obdobiu trvania pracovného

pomeru ako predbežnú otázku, a preto i vzhľadom na tieto samostatné konania o plnenie a o neplatnosť výpovede mal súd prvej inštancie za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na žalobe, ktorou žiada určiť, aby žalovaný nezamestnával žalobcu, a aby súd prvej inštancie určil, že tu nie je právo žalovaného zamestnať žalobcu na G. H. a pridelať mu prácu, keďže mu žiadnu prácu nepridelať. Na základe takto posúdeného žalobného návrhu mal súd prvej inštancie za to, že ďalšie dokazovanie v konaní by bolo nehospodárne v rozpore s §137 písm. c) CSP aj doterajšou praxou, a to z dôvodu, že ak nie je preukázaný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, je tento návrh neopodstatnený a súd prvej inštancie ho má zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci, pretože žalovaný bol vo vzťahu k žalobcovi plne úspešný.

7. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie spolu s námietkou zaujatosti proti zákonnej sudkyňi.

8. V dôvodoch svojho odvolania žalobca uviedol, ako odvolací dôvod ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, poukajúc na ust. § 319 a 320 CSP, keď žalobca ako zamestnanec najneskoršie na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 (čiže ešte pred vyhlásením rozhodnutia súdu v tejto veci vo veci samej) označil všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Napriek tomu konajúci súd podľa žalobcu takto žalobcom označené dôkazy pokiaľ ide o výplatné listiny mzdy u žalobcu za obdobie od 12.09.2013 do 01.06.2014 nezabezpečil, pričom ani nevyzval žalovaného zamestnávateľa o súčinnosť pri poskytovaní a zabezpečovaní týchto listinných dôkazov, i keď to možno od žalovaného spravodlivo žiadať.

9. K naliehavému právnemu záujmu žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veciach sp.zn. 2Cdo 28/2009 zo dňa 26.05.2010, 5Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012, 4Cdo 56/2009 zo dňa 22.09.2010, 4Cdo 136/2009 zo dňa 20.10.2010, 2Cdo 110/2009 zo dňa 25.05.2010 ako aj poukajúc na zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci zo dňa 21.04.2015 odvolateľ uviedol, že okresný súd sa nijako nezaoberal s otázkou, či bola alebo nebola žalobcovi daná výpoveď z pracovného pomeru, keď v spisovom materiáli sa na čl. 41 nachádza listina označená „VEC: Skončenie pracovného pomeru výpoveďou,“ podľa ktorého sa mal pracovný pomer žalobcu skončiť ku dňu 31.12.2013, pričom nie je zrejmé, či bola žalobcovi daná táto, resp. iná výpoveď z pracovného pomeru, keď v podaniach účastníkov sa viackrát spomína konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným. Toto konanie podľa žalobcu má taktiež podstatný vplyv na určenie neplatnosti preradenia žalobcu na inú prácu, keď podľa tohto skončenia pracovného pomeru, mal žalobca odmietnuť preradenie na túto inú prácu a stať sa nadbytočným. Podľa odvolateľa sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyporiadal s týmto konaním (o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou), keď aj z výpovede svedkyne V.. G. vyplýva, že žalobca pracoval na pracovisku v H. až dokiaľ nedostal výpoveď z pracovného pomeru.

10. Ďalej citujúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veciach 4Cdo/162/2010 a 4Cdo/141/2010, Nálezu Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. I.ÚS 350/08, uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci 5Cdo/106/2010, Nálezu Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. III.ÚS 348/2006, uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5Cdo/212/2010 a nálezu Ústavného súdu vo veci sp.zn. III.ÚS/341/2007 poukajúc na rozhodnutie Ústavného súdu vo veci IV.ÚS 403/2010 opätovne žalobca poukázal na skutočnosť, že konanie o určenie neplatnosti výpovede vedené pod sp.zn. 21Cpr/2/2014 má podstatný vplyv na určenie neplatnosti preradenia žalobcu na inú prácu s tým, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nevyporiadal s týmto konaním, keď nevykonal dokazovanie ani pokiaľ ide o znenie pracovnej zmluvy vo vzťahu k čl. VI. bod 6 Pracovnej zmluvy, zo dňa 28.02.2011, podľa ktorého zmenu pracovnej zmluvy možno vykonať písomne na základe dohody podľa § 54 zákonníka práce. Tým podľa žalobcu súd prvej inštancie porušil ustanovenie § 320 CSP a ignoroval smernicu odvolacieho súdu uvedenú v bode 38 a 39 odôvodnenia uznesenia, sp.zn. 10Cob/1/2016 zo dňa 07.09.2017, a tak nespravodlivo rozhodol.

11. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa opomenul skutočnosť, že pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak existencia naliehavého právného záujmu na požadovanom určení

môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva, alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé (nepriaznivé) ovplyvnenie môže spočívať nielen v odstránení spornosti, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému (samozrejme vo vzťahu k predmetu sporu), ale aj v založení možnosti uplatnenia (voči žalovanému) vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynútitel'ného práva k predmetu určenia, čo je podľa odvolateľa daný prípad. Nakoľko sa vedie konanie na tunajšom Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 21Cpr/2/2014 o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, ktorú dal žalovaný žalobcovi dňa 28.05.2014, takže určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, ovplyvní postavenie žalobcu voči žalovanému.

12. Žalobca ďalej tvrdil, že v danom prípade jeho naliehavý právny záujem vyplýva priamo z právneho predpisu, ktorým je zákonník práce, nakoľko žalovaný dal žalobcovi neplatnú výpoveď z pracovnej zmluvy ku dňu 28.05.2014 z organizačných dôvodov, keď podľa tohto skončenia pracovného pomeru malo dôjsť k zrušeniu pracovného miesta žalobcu na stredisku H., kde bol žalobca neplatne ku dňu 12.09.2013 preradený na inú prácu v rozpore s pracovnou zmluvou, a to konkrétne s čl. 2 preambuly Zákonníka práce.

13. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že žalovaný žalobcovi nič neoznámil pokiaľ ide o údajnú organizačnú zmenu u žalovaného, so žalobcom nikto nič neprejednával a nikto zo strany žalovaného nedal žalobcovi podpísať akýkoľvek zápis z prerokovania organizačnej zmeny so žalobcom a o ponúkanej práci ako aj o údajnom poučení o tom, že mu bude daná výpoveď z organizačných dôvodov, pokiaľ ponúknutú prácu neprijme, takže žalobca nemohol takýto zápis zo dňa 11.09.2013 odmietnuť podpísať.

14. Žalobca poprel pravosť listiny označenej ako Zápis z prerokovania organizačnej zmeny a dotknutým zamestnancom C. Š. zo dňa 11.09.2013, keď dôkazné bremeno preukázať pravosť predloženej listiny podľa žalobcu zaťažuje žalovaného, pričom u žalobcu nie je možné spravodlivo požadovať, aby preukázal neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

15. Ďalej žalobca opakovane tvrdí, že organizačná zmena formou Príkazného listu Č. X zo dňa 10.09.2013 sa vôbec netýkala a netýka žalobcu s tým, že žalobca navrhol konajúcemu súdu vyžiadať si od žalovaného menný zoznam zamestnancov G. G. - F.D. R. k 12.09.2013 a k 01.02.2013 a k 06.02.2014 v celkovom počte 16 zamestnancov ako to vyplýva z Príkazného listu číslo X/XXXX zo dňa 10.09.2013.

16. Žalobca tiež tvrdil, že v danom prípade naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplývajúci z toho, že na Okresnom súde v Humennom sa vedú ďalšie separátne konania, a to pod sp.zn. 21Cpr/2/2014, ktoré je prerušené do právoplatného skončenia konania v tejto veci a rovnako do skončenia konania v tejto veci sú prerušené aj konania vedené pod sp.zn. 11Cpr/1/2014 a 5Cpr/1/2017.

17. Tento naliehavý právny záujem na takomto určení žalobca v danom prípade preukazuje jednak tým, že mu v tejto veci nesvedčí právo podať žalobu na plnenie i keď žalobca podal žalobu o neplatnosť výpovede. Ďalej tiež tým, že v danom prípade je daný tým, že bez tohto určenia by sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, preto je otázka určenia neplatnosti preradenia žalobcu na inú prácu esenciálna pre meritórne rozhodnutie vo veciach o neplatnosť výpovede a o náhradu mzdy.

18. Ako ďalší odvolací dôvod žalobca uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP s tým, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018, ústne do zápisnice opakovane vzniesol námietku predpojatosti konajúcej sudkyne N.. Z. W. C. C. Y. C. F. Ž., Y. G. D. U. Z. D. V. Y. B. D., Ž. I. X. M. C. F. Ž., C. G. N. S. V. Z. B..

19. Citujúc z uznesení Najvyššieho súdu SR vo veciach 8 Ndž/4/2012, 6 Ndž/7/2011, 8Nc 12/2014, 1 Nc/30/2012, 5 Cdo 140/2011 a uznesenia Ústavného súdu vo veci I.ÚS 462/2011 sa podľa žalobcu konajúca sudkyňa N.. W. javí predpojata v tejto veci voči strane žalobcu aj z dôvodu vedenia pojednávania konaného v tejto veci dňa 17.04.2018, keď výslovne vyzvala právnu zástupkyňu žalovanej spoločnosti, že čo bráni žalovanej predložiť listinné dôkazy, čo však nie je zahrnuté do zápisnice z pojednávania konaného dňa 17.04.2018.

20. Zároveň má žalobca za to, že súd prvej inštancie nemal právo v tomto konaní rozhodovať o trovách konania, keďže podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu v Humennom v tejto veci, zo dňa 21.04.2015 výrok, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh žalobcu vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne o trovách celého konania nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť uplynutím lehoty na odvolanie ešte v roku 2015, keďže proti tomuto výroku uvedenému v rozsudku žiadna zo strán nepodalala odvolanie.

21. Na základe vyššie uvedeného žiadal žalobca v rámci svojho odvolacieho návrhu, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie alternatívne, aby ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

22. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalovaný je toho názoru, že nie je daný ani jeden odvolací dôvod, na ktorý žalobca poukazuje vo svojom odvolaní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa žalovaného vecne správne, procesný postup súdu prvej inštancie bol správny, súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, vykonal potrebné dôkazy a žalobcovi nebolo znemožnené, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu základných ústavných práv strany sporu.

23. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu doručeného súdu dňa 20.02.2018, a teda predmetom tohto sporu je určenie že „tu nie je právo žalovaného zamestnávať žalobcu na G. H. a pridelovať mu prácu v rozpore s platne uzavretou pracovnou zmluvou atď.“ tak, ako to vymedzil žalobca vo svojom písomnom podaní - návrhu na zmenu žaloby.

Predmetom tohto sporu je teda určovací žaloba v zmysle ust. §137 písm. c) CSP (či tu právo je resp. nie je). Na takomto určení musí byť však naliehavý právny záujem, ktorý v konaní preukazuje žalobca.

24. Žalobca porušenie jeho práva na spravodlivý proces vidí o.i. v tom, že konajúci súd nezabezpečil dôkaz, ktorý navrhol vykonať a to - výplatné listiny mzdy žalobcu za obdobie od 12.09.2013 do 01.06.2014. K tomuto žalovaný uviedol, že svojim podaním zo dňa 04.03.2014 žalovaný doručil ako prílohu podania výplatné pásky žalobcu a mzdový list žalobcu za obdobie roku 2013. Tieto sa nachádzajú v súdnom spise. Avšak vzhľadom k tomu, že predmetom tohto súdneho sporu sa potom, čo konajúci súd právoplatným rozhodnutím vylúčil nárok žalobcu na náhradu mzdy na samostatné konanie, stalo určenie, nepokladal žalovaný ani za relevantné v tomto konaní skúmať nárok žalobcu na doplatenie mzdy, nakoľko tohto nároku sa žalobca domáha v samostatných konaniach. Preto nevykonanie takéhoto dôkazu súdom prvej inštancie považoval žalovaný za správne.

25. Následne mal žalovaný za to, že tu nie je daný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení, a to z dôvodu, že

(1) žalobca sa môže domáhať a aj sa domáha žalobou plnenia a to v konaní o zaplatenie resp. doplatenie mzdy z dôvodu tvrdeného neplatného preradenia na inú prácu, teda žaloba na určenie nemôže byť opodstatnená, nakoľko súčasne prebieha konanie o plnenie, kde bude otázka platnosti/neplatnosti preradenia riešená ako prejudiciálna,

(2) určenie, „že tu nie je právo žalovaného zamestnávať žalobcu na G. H. nemôže mať preventívny charakter, nakoľko žalovaný žalobcu na G. H. a ani nikde inde nezamestnáva, keďže pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil výpoveďou zo strany žalovaného danou žalobcovi,

(3) keďže žalovaný žalobcu už nezamestnáva v dôsledku skončenia pracovného pomeru výpoveďou, žalobcovi okrem finančného nároku na doplatenie mzdy za minulé obdobie, iné nároky a práva súvisiace stvrdeným neplatným preradením do budúca nevznikajú, určenie neplatnosti preradenia na inú prácu by sa mohlo javiť ako dôvodné a žalobca by eventuálne mohol mať naliehavý právny záujem na určení v prípade, ak by žalovaný stále žalobcu zamestnával a prideloval mu prácu v rozpore s pracovnou zmluvou,

(4) naliehavý právny záujem na určení musí existovať v čase začatia konania, a aj v čase vyhlásenia rozsudku vo veci samej, pričom žalovaný od začiatku tvrdil, že aj za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a pôvodného petitu žaloby o určenie neplatnosti preradenia na inú prácu, bolo povinnosťou žalobcu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. v prvom rade preukázať naliehavý právny záujem na určení, a takýto naliehavý právny záujem žalobca nemal ani pri podaní žaloby a nemá ho ani teraz,

(5) aj prípadné určenie existencie či neexistencie práva, ktorého sa domáha žalobca žalobou nijako by do budúca neovplyvnilo právne postavenie žalobcu, ktorý už nie je zamestnancom žalovaného.

26. Zároveň mal žalovaný za to, že námietka zaujatosti vznesená žalobcom voči konajúcej sudkyňi na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 nespĺňala podmienky uvedené v § 52 v spojení s § 53 CSP, a preto správne súd prvej inštancie neprihliadol na túto námietku. Pokiaľ právny zástupca žalobcu bol toho názoru, že konajúca sudkyňa by mala byť vylúčená z prejednávania veci, mal námietku zaujatosti uplatniť včas, t.j. do 7 dní, od kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedel. Pokiaľ konajúca sudkyňa pri predbežnom právnom posúdení veci na pojednávaní vyslovila názor s ktorým žalobca nesúhlasil, uvedené nie je dôvodom na jej vylúčenie z prejednávania sporu.

27. Záverom svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaný poukázal na to, že v pôvodnej žalobe sa žalobca domáhal určenia právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP a po zmene žaloby, predmetom sporu sa stalo určenie v zmysle § 137 písm. c) CSP, a preto žalobcu zaťažovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu na takomto určení.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov celého konania.

29. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu v celom rozsahu zotrval na svojich dôvodoch uvedených v podanom odvolaní, najmä s poukazom na iné konania vedené medzi tými istými účastníkmi na Okresnom súde Humenné s tým, že má za to, že žalobca preukázal konajúcejmu súdu naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

30. Opätovne citujúc zhodné rozhodnutia Najvyššieho súdu ako aj Ústavného súdu SR, ktoré už citoval v podanom odvolaní, má odvolateľ za to, že súd prvej inštancie bezdôvodne a protizákonne odmietol rešpektovať smernicu odvolacieho súdu v tejto veci, keď nerešpektoval jeho záväzný právny názor a nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie v tejto veci. Ďalej žalobca tvrdil, že v danom prípade naliehavý právny záujem vyplýva priamo z právneho predpisu, ktorým je zákonník práce, nakoľko žalovaný dal žalobcovi neplatnú výpoveď z pracovnej zmluvy ku dňu 28.05.2014 z organizačných dôvodov, keď podľa tohto skončenia pracovného pomeru malo dôjsť k zrušeniu pracovného miesta žalobcu na G. H., kde bol žalobca neplatne ku dňu 12.09.2013 preradený na inú prácu v rozpore s pracovnou zmluvou, a to konkrétne s čl. 2 preambuly zákonníka práce.

31. Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení k námietke predpojatosti vznesenej žalobcom na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 uviedla, že strany sporu ani právnych zástupcov nepozná, nie je s nimi v žiadnom priateľskom ani príbuzenskom vzťahu, a preto sa necíti byť predpojatá na prejednanie tejto veci. Právny zástupca žalobcu vzniesol námietku predpojatosti potom, čo na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 vyjadrila svoj názor na otázku, či je v danej situácii po zmene žalobného petitu preukázaný zo strany žalobcu naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Takéto konanie právneho zástupcu žalobcu považovala zákonná sudkyňa za účelové, nakoľko keďže právny zástupca žalobcu námietku predpojatosti bližšie neodôvodnil ani neuplatnil v zákonnej lehote súd na ňu neprihliadol a vo veci následne na tomto pojednávaní aj rozhodol.

32. Uznesením, č.k. 11Cpr/4/2013-380 zo dňa 06.07.2018 súd prvej inštancie rozhodol takto: Súd návrh na opravu zápisnice z pojednávania, konaného dňa 17.04.2018 vo veci Okresného súdu Humenné, vedenej pod sp. zn. 11Cpr/4/2013 zamietla.

33. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 18.06.2018 požiadal o opravu a doplnenie zápisnice z pojednávania vo veci sp. zn. 11Cpr/4/2013, konanom dňa 17.04.2018.

34. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako právny zástupca žalobcu na pojednávaní opakovane vzniesol námietku predpojatosti konajúcej sudkyne a jeden dôvod predpojatosti nie je v zápisnici uvedený, a to je pomer sudkyne ku právnenému zástupcovi žalovaného, pre ktorý možno mať dôvodné pochybnosti o jej nezaujatosti.

35. Druhým dôvodom na opravu, či doplnenie má byť tá skutočnosť, že sudkyňa vyzvala právnu zástupkyňu žalovanej spoločnosti v tom zmysle, že čo bráni žalovanej predložiť listinné dôkazy, a to

výplatne listinné mzdy u žalobcu za obdobie od 12.09.2013 do 01.06.2014, čo nie je zahrnuté v zápisnici o pojednávaní.

36. Citujúc ust. § 98 ods. 1, 2 CSP ako aj ust. § 99 ods. 1, 2 CSP okresný súd uviedol, že v danom prípade bol z pojednávania vyhotovený tak zvukový záznam, ako aj zápisnica z pojednávania, v ktorej je uvedený podstatný obsah prednesov a strán sporu a výroky rozhodnutí.

37. Platný procesný predpis Civilný sporový poriadok neupravuje preto opravu zápisnice z pojednávania, resp. jej doplnenie, keďže z každého pojednávania sa má vyhotoviť zvukový záznam, ktorý zachytáva celý priebeh pojednávania a teda aj to, čo prípadne nie je zachytené v zápisnici o pojednávaní.

38. Na základe toho súd návrh na opravu, resp. doplnenie zápisnice z pojednávania konaného dňa 17.04.2018 v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd udáva, že námietka predpojatosti bola zo strany zástupcu žalobcu vznesená pred záverom pojednávania. V zápisnici je zachytená a právnym zástupcom žalobcu nebola riadne odôvodnená.

39. Proti tomuto uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zamietol opravu zápisnice z pojednávania konaného dňa 17.04.2018, podal žalobca včas odvolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP tým, že konajúci súd nevykonal žalobcom označené dôkazy ako aj tým, že potom, čo sa vyjadril právny zástupca žalobcu, konajúca sudkyňa výslovne vyzvala právnu zástupkyňu žalovaného, čo bráni žalovanému predložiť listinné dôkazy, a to výplatné listiny mzdy u žalobcu za obdobie od 12.09.2013 do 01.06.2014, čo však nie je zahrnuté do zápisnice z pojednávania konaného dňa 17.04.2018. Preto strana žalobcu požiadala konajúci súd o opravu a doplnenie zápisnice z tohto pojednávania o túto skutočnosť, rovnako žiadali doplniť text, že právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní opakovanie vznesol námietku predpojatosti konajúcej sudkyne z dôvodu, Ž. G. F. T. N. C. Y. C. F. Ž. I. I. B. D. C. B. N. T., C. U. S. T. N. D. O. D. F. F. U. C., U. Y. G. N.. Z. W. G. B. D. Z. D. V. Y., Ž. I. X. M. C. F. Ž., C. F. U. S. T. Ž. T. O. G. C. V. Z. D. D. G. C. V. T. Ď. Y..

40. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že obe odvolania žalobcu ako proti rozsudku, tak aj proti uzneseniu, ktorým zamietol jeho návrh na doplnenie jeho zápisnice boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutom rozsahu vydané (§ 359 CSP) u rozsudku proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadne vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom bol viazaný skutkovým stavom ako aj zisteniami súdu prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky aby odvolací súd rozsudok prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP) a odvolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

41. Ako s prioritnou sa však odvolací súd musel vyporiadať s námietkou žalobcu o zaujatosti zákonnej sudkyne N. Z. W., nakoľko ak by táto bola dôvodná, došlo by k naplneniu odvolacieho dôvodu vyjadreného v ust. § 365 ods. 1 CSP, a to, že vo veci rozhodol vylúčený sudca.

42. Podľa § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

43. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 ods. 1 CSP, predstavuje výnimku z ústavnej zásady, že nikto nemôže byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to, možnosť vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci je daná len celkom výnimočne

a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu napriek jeho vnútornému úsiliu a profesionálnej úrovni, bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, ak ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom, dostane takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranné rozhodovať.

44. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyplýva povinnosť sudcov zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdu. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na tieto ustanovenia mal sudca (v rámci prejednávania a rozhodovania konkrétneho sporu), povinnosť zachovať k veci, k účastníkom konania a k ich zástupcom vždy vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupku od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci v súdnom konaní, je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva.

45. Nadradený súd skúma nestrannosť sudcu z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho a objektívneho hľadiska; subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa ale musí podriaďiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Rozhodujúcim nie je to ako sa nestrannosť sudcu iba niekomu (účastníkovi konania, ale aj samotnému sudcovi) subjektívne nejaví, ale to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne zakladať legitímne pochybnosti o nezaujatosti sudcu. V obavách z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych dostatočne závažných a preskúmateľných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno pri tom chápať tak, že čokoľvek čo vrhá čo i len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci C. vs. Belgicko z 1.10.1982).

46. Z. G. C. B.F. B. T. F. F. G. G. B. G. I. D. G. F. Č. U. H. O. D., U.. N.. D. F. W. G. S., B. Y. G. Ž. G. S. B. S.D., C. Y. N. G. D. F. U. D. (§. XX B. XX.). Z. S. G. T. Ž. O., Ž. F. G. T. T. T. S. S., T. S. F.V. D. C. C. Z. Ú. G. I. T. C. D. U., Z. Z. D. V. D. D., Ž. I. C. F. Ž. X. M. G. U., Ž. C. Ž. N. G. X. B.T. Z. B.. C. T. O. C. Y. Y. U. I. S. T. C. Y. S. XX.X.XXXX I. B. G. F. U., Ž. H. T. C. D. C. T. F., Y.Đ. C. F. Ž. D. T. F. D. F. G. T. U. C. Y. S. XX.X.XXXX.

XX. F. D. F. D. O. D., Ž. H. B. Y.U. B. G. T. D. C. D. Y. B., Ž. F. G. N.. Z. W. T. N. T., Y. G. S., Ž. G. C. F. Ž. Z. N., Ž. R. F. G. T. M. N. F. D. T. N. G. C. (F. G. Ž. U. Y. T. Z. S. Z. H. U. Z. H. C., C.B. G. N. G. D. Y. C. D. B., U..N.. H. B. T. G., M.. Z. Y. G. G., M.. Y. V. F., D. D. G. M., C. Ď. F. T., Z. U., Ž.J. T. Y. Ú. C. D. F. B. C., M.. D. U., Ž. G. T. D. G. G. D. G. T. T. B., Z. G. N. N. C. U. G., Y. T. T. C.Á. F. T. U. O. Ž. I. C. F. T. D. D. Y., Č. D. T. Y. C. D. F. G. D. U. D.. T. C. T. C.R. C., Z. U. X. G. C. H. D. S. Y. V. (U.. G. G.), Y. O. Z. F. S. R. Z. Ú. Z. M. Y. I. B. D. G. C.S. Z. G. I. G. C. N.. D. O. G. T. G. B. G. G. C. B. B., M.. T. F. G., C. C. G. B. Ž.Z. B. T. T. F. G. T. T. B. S. F. Z. C. G. Z. D. W. T. G. C. C. F. Ž.Z., M.. D. B., Y. I. F. D. C. C. G., T. U. X. U., Ž. G. Z. D. F. G. F. Y. Z. C. D. U. D..

XX. C. T. O. C. B. G. M., Ž. F. G. N.. Z. W. T. N. D. F. Y. Z. M. D. U. D..

49. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu po vylúčení časti nároku na samostatné konanie a následnej zmene petitu žaloby bolo posúdiť už aj s ohľadom na to, že na základe tejto skutočnosti bol zmenený žalobný návrh zamietnutý, či má žalobca naliehavý právny záujem na určení podľa § 137 písm. c) CSP, že tu nie je právo žalovaného zamestnávať žalobcu na G. H.Ň. a prideľovať mu prácu v rozpore s platne uzavretou pracovnou zmluvou, uzavretou medzi žalobcom a žalovaným dňa 28.2.2011 na základe neplatného ústneho prevedenia žalobcu ku dňu 12.9.1013 na inú prácu, t.j. na G. H. od 12.9.2013 v rozpore s pracovnou zmluvou a v rozpore so zákonníkom práce.

50. Je nepochybné, že sa nejedná o návrh na určenie právnej skutočnosti, ktorej sa možno dožadovať len ak vyplýva z osobitného právneho predpisu (v pojednávanom prípade zákonníka práce), ale sa jedná o určenie, že tu právo nie je tak, ako to má na mysli ust. § 137 písm. c) CSP s tým však, že je potrebné skúmať, či je na takomto negatívnom určení naliehavý právny záujem žalobcu, keďže na rozdiel od žalobcu má odvolací súd za to, že v danej veci nevyplýva naliehavý právny záujem z osobitného predpisu, nakoľko v zákonníku práce nie je ako typ žaloby výslovne uvedená možnosť domáhať sa určenia, že zamestnávateľ nemá právo zamestnávať žalobcu na konkrétnom pracovisku.

51. V prejednávanej veci možno konštatovať, že nemôže byť naplnená preventívna funkcia takejto určovacej žaloby a právne postavenie žalobcu nie je neisté, a to z toho dôvodu, že medzi stranami nie je spor o tom, že žalobca u žalovaného už dlhodobo nepracuje, že žalovaný mu na tomto stredisku nepridelil žiadnu prácu, a že žalobcovi bola žalovaným daná výpoveď z dôvodu, že jeho pracovné miesto v H. bolo zrušené. Tieto okolnosti sú predmetom skúmania samostatného konania vedeného na tom istom súde o určení neplatnosti výpovede, resp. po vylúčení vecí o náhradu mzdy žalobcu, ako rozdielu mzdy medzi mzdou, ktorú by žalobca dostal, ak by nebol preradený na inú prácu a tou mzdou, ktorá by mu mala byť vyplatená po jeho neplatnom preradí na inú prácu, pričom nepochybne platí, že žaloba o plnenie má prednosť pred určovacou žalobou a tam, kde sa žalobca môže domáhať vo vzťahu k žalovanému žalobou na plnenie nie je daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Preto platí, že žalobca sa môže, a aj sa domáha žalobou plnenia o doplatenie mzdy z dôvodu neplatného priradenia na inú prácu a takáto žaloba na určenie nemôže byť preto opodstatnená.

52. Nemožno však súhlasiť s vyjadrením žalovaného v tej časti jeho vyjadrenia k odvolaniu žalobcu, v ktorej uviedol, že nakoľko žalovaný žalobcu už nezamestnáva v dôsledku skončenia pracovného pomeru výpoveďou, žalobcovi okrem finančného nároku na doplatenie mzdy za minulé obdobie, iné nároky a práva súvisiace s tvrdením neplatným preradením do budúcnosti nevznikajú, keď sa žalobca zároveň domáha určenia neplatnosti výpovede, pričom ak by súd určil túto výpoveď za neplatnú v budúcnosti by mal žalovaný ako zamestnávateľ povinnosť ďalej žalobcu zamestnať a až v prípade keby mu neposkytol zamestnanie, resp. zaradenie v prevádzke podľa pracovnej zmluvy, mohol by sa žalobca domáhať uloženia povinnosti žalovanému pridelovať mu prácu tak, ako si to dojednali v pracovnej zmluve a jej prílohách.

53. Na takomto negatívnom určení ale žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem, lebo aj v prípade ak by sa takejto žalobe vyhovel, znamenalo by to len toľko, že žalovaný nemá právo zamestnať žalovaného na stredisku H., ale môže ho zamestnať na hociktorom inom stredisku, resp. prevádzke žalovaného vrátane tých, na ktorých si to sporové strany nedohodli a navyše je takýto výrok rozsudku neurčitý a nevykonateľný, kebyže nešpecifikuje akú prácu mu nemôže žalovaný pridelovať, resp. čo je obsahom pracovnej náplne žalobcu na základe pracovnej zmluvy a jej príloh.

54. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie uplatnenej žalobcom bolo potom dôvodné, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania ktorý pokiaľ sa týka prisúdenia náhrady trov konania žalovanému voči žalobcovi v plnom rozsahu, napadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou odvolateľa, nebol s použitím ust. § 387 ods. 1, 2 potvrdil ako vecne správny. Ohľadom argumentácie odvolateľa, že súd prvej inštancie nemal rozhodovať o náhrade trov konania, nakoľko v tejto veci právoplatným výrokom rozsudku zo dňa 21.4.2015 v prevyšujúcej časti návrh žalobcu vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhoduje o trovách celého konania, odvolací súd uvádza, že tento výrok aj keď bol poňatý do rozsudku svojím obsahom zodpovedá uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania, a ktorým v zmysle ust. § 237 ods. 2 CSP nie je súd viazaný, preto keďže týmto rozhodnutím sa konanie v tejto veci končí a o vylúčenom nároku bude rozhodované v samostatnom konaní, súd prvej inštancie nepochybil keď v rámci rozhodnutia vo veci samej rozhodol aj o náhrade trov tohto konania.

55. Napokon zostalo odvolaciemu súdu rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti uzneseniu zo dňa 6.7.2018, ktorým okresný súd zamietol návrh žalobcu na opravu zápisnice z pojednávania konaného dňa 17.4.2018 v tejto veci, keď prípustnosť odvolania podľa Civilného sporového poriadku upravuje § 357 tak, že taxatívne vymenúva uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné. Rozhodnutie súdu, ktorým nevyhovel návrhu na opravu, resp. doplnenie zápisnice z pojednávania nie je uznesenie, ktoré by spadalo pod taxatívne vymenované konania uvedené v citovanom ust. § 357 CSP, t.j. prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu nie je možné vyvodiť z ust. § 357 CSP ani z iného ustanovenia zákona. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa. Zohľadňuje len vecný aspekt opravného prostriedku, či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podal odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie, teda či je osobou dotknutou na svojich právach napadnutým rozhodnutím.

56. I keď žalobca napadol odvolaním rozhodnutie - uznesenie, ktorým bol dotknutý na svojich právach, čím boli naplnené subjektívne podmienky prípustnosti odvolania podľa § 359 CSP, odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

57. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).